

Darrer dia de judici de la 4a setmana i estat de la qüestió

written by Lluís Busquets | 9 de març de 2019

El matí del dijous 7-III, després del pas fugaç de **Pablo Raventós Sáenz**, ex-administrador d'Unipost, que no volgué declarar per estar encausat en un altre procés, l'estrella testifical fou **Sebastián Trapote Gutiérrez**, ex-comissari en cap de la Policia Nacional de Catalunya (amb responsabilitats per la mort del jove mecànic **José Luis Herrero**, cas sobresegit el 6-XII-1977, però amb sentència de la sala 3a del Suprem del juliol de 1983: indemnització de 42.000 € d'indemnització a la vídua). L'home repetí la cançó enfadosa dels criteris d'actuació policial (congruència, proporcionalitat, oportunitat, racionalitat); en canvi, es trobà amb gent estructurada per impedir l'entrada de les FCSE amb "agressivitat i virulència". Ara, no pogué assegurar que hi hagués una xarxa organitzada entre els centres, com li volia fer dir **Ortega-Smith** (Vox). Un cop més, no entenia que la "convivència ciutadana" anava per davant del fet d'impedir el referèndum segons mandat de la jutgessa **Mercedes Armas** (27-IX-17) i la darrera instrucció de la Secretaria d'Estat ("seguretat" davant de l'"eficàcia"), com va entendre el Major **Trapero** (poc menys que culpable de tot).

□ Vam saber que hi havia polis rastrejadors informàtics i informadors de paísà des de les 7 del matí de l'1-0. Vist que les parelles de Mossos estaven inactives, es deixà córrer el pla A d'auxiliar i col·laborar amb ells i s'inicià el pla B, pensat per actuar autònomament. **Àngel Gozalo**, ex-coronel en cap de la Guàrdia Civil a Catalunya, repetí la cançó, només que en comptes d'una actuació "autònoma" la denominava "independent" (alguns mossos, a preguntes de Vox, haurien actuat fins i tot contra la GC!). Ara bé, resultà que la desconfiança envers la policia autonòmica, de la qual es començà a malfiar el 19-IX per l'afer a Unipost, ja venia de

les instruccions del fiscal **J. M. Romero de Tejada** (mort el 27-XI-17), la qual demanava "unitats de reserva per si havien d'actuar *motu proprio*" (instruccions 23/25-IX). És a dir, que l'actuació de les FCSE pel propi compte venia avalada per les reticències de Fiscalia, molt abans del mandat d'Armas, cosa que deixa entendre moltes coses. Per exemple, la impunitat amb què van actuar.

□A la tarda, **Manuel Castellví**, Cap de la Comissaria general d'informació dels Mossos, nerviós i sense cap mena de contundència, digué que el matí de l'1-0 els mossos no van tancar col·legis perquè no s'hi feien actes en relació al referèndum a causa de crides massives a fer-hi activitats lúdiques com les del col·lectiu Escoles Obertes. Les FCSE tampoc no van acudir abans de l'1-0 a tancar centres. Digué que als punts de votació es van alçar 4.469 actes els dies previs i s'advertiren 943 responsables a fi que tanquessin abans de les 6 del matí. Aquesta actuació prèvia provocà que 239 centres no obrissin el dia 1-0, dia en què els mossos en tancaren 134. La policia autonòmica hauria dedicat 7.850 agents a l'operatiu i van treballar en 2.259 centres. L'home, segons va explicar, abans va haver de fer informes de tota mena (de previsió, de risc, d'escenaris diversos...) i ens vam assabentar que el CECOR és el Centre de Coordinació Central dels mossos, l'ARRO l'Àrea Regional de Recursos Operatius i que l'àrea de la BRIMO (Brigada Mòvil d'antiavalots) depèn del CGRO (Comissaria General de Recursos Operatius). Ara, ben conduït pel fiscal **Zaragoza**, parlà d'IR (Independentisme Revolucionari), digué que als CDR hi havia gent de les associacions cíviqes i de la CUP. Davant de l'advocada de l'Estat (primer èxit de **Seoane!**) assegurà haver advertit **Puigdemont, Junqueras, Forn i Trapero** que hi podia haver una "escalada de violència"; hauria sortit "frustrat" d'aquella reunió quan **Puigdemont** els va dir que no podia desconvocar l'1-0 i s'adonà que el govern volia convertir en dia normal la jornada del referèndum. Menys mal que va negar que hi hagués contraespionatge per part dels Mossos a les FCSE. Els advocats

defensors posaven cara d'estupefacció: no sabien –ni ells ni ningú– si estaven davant d'un testimoni de càrrec o de descàrrec. L'home, a més de no ajudar ningú, no s'ajudava ni ell mateix. Si dijous suava, veurem proper dilluns dia 11 quan s'acari amb els advocats defensors.

□Entenem-nos: Un judici té tota la litúrgia d'una funció de teatre. Escenari, decorat, disposició de mobiliari, de personatges, de rols – acusats i defensors– i de papers ja escrits en l'obra (Codi penal: desobediència, malversació, sedició, conspiració per a la rebel·lió, rebel·lió). Acaba amb una sentència judicial que, més que justa, surt (ara que està de moda aquesta expressió) de la justícia poètica de la funció: s'arriba a “una” veritat raonada. T'ho diu qualsevol advocat: reconèixer la raó d'uns fets no és tenir la veritat dels fets. No n'hi ha prou a tenir la veritat; els jutges t'han de reconèixer la raó a partir de les proves factuais aportades d'uns i altres.

□Som al començament de l'inici. El 12-II (1a setmana) es van ventilar les *Qüestions prèvies* i començaren a declarar els acusats fins al 26-II (3a setmana). L'endemà començaren els *testimonis*. N'hi ha, segons diuen –veurem– més de 300. Se solen disposar en un ordre, defensa i acusació, però **Marchena** els ha cridat fent un poti-poti (“per temes”, va dir). Han de seguir les *proves documentals* (veurem un centenar d'hores de vídeo? Temo que serà que no.) Després vindran les *conclusions*. I encara faltaran els *informes finals* i allò de les pelis: “Té l'acusat *alguna cosa més a afegir?*” Malgrat les presses per no coincidir amb campanyes electorals, s'hi pot caure de ple.

□Segons els entesos, la *rebel·lió* estaria força desmuntada (l'art. 472 del Codi Penal) comença així: “*Son reos del delito de rebelión los que se alzaren violenta y públicamente para...*” (la violència no apareix enlloc). Les penes són a l'art. 473 (als caps, inhabilitació i 15/25 anys de presó; als subalterns, 10/15 anys; als simples participants, 5/10 anys). A l'art. 477 hi ha “*la provocación, la conspiración y la*

proposición para cometer rebelión..." Quan es parla d'organització larvada, xarxes, etc., els testimonis de càrrec i Fiscalia van per aquí (la pena es rebaixa un o dos graus respecte del delicte comès).. L'art. 544 parla de sedició: *"Son reos de sedición los que, sin estar comprendidos en el delito de rebelión, se alcen pública y tumultuariamente para impedir, por la fuerza o fuera de las vías legales, la aplicación de las Leyes o a cualquier autoridad, corporación oficial o funcionario público, el legítimo ejercicio de sus funciones o el cumplimiento de sus acuerdos, o de las resoluciones administrativas o judiciales"*. Ja veiem per què s'empra sempre que es pot la parauleta "tumult". Veurem què entén el Tribunal per "fora de les vies legals". La desobediència contra **Forcadell** i altres membres de la Mesa i del govern s'aguanta un xic més. De proves factuais, poques: potser desordres públics i danys a vehicles. A partir de les contradiccions de **Montoro** es tempteja la malversació... però no acaba de sortir.